

Posudek k diplomové práci:

Filip Wagner – Limity smluvní volnosti v právu společností

Rozsah diplomové práce Filipa Wagnera je standardní (46 stran textu), obsah a forma práce tento standard nicméně překračuje.

Diplomant zvolil mimořádně náročné téma vyžadující dokonalou orientaci prakticky v celé šíři práva společností, jakož i znalost řady obecných, historických či komparatistických souvislostí. Jakkoliv nelze skrývat, že práce není ve všech ohledech zcela ideální, je třeba vyzdvihnout, že diplomant vyvinul maximální úsilí, aby se tomuto cíli přiblížil, a do značné míry se mu to i podařilo. Výsledkem je práce o vysokém stupni abstrakce, ale i myšlenkové originality a autenticity. Diplomant prokázal nejen velmi dobrou znalost matérie, ale také schopnost s touto znalostí myšlenkově pracovat a stavět na ní obecné úvahy. Metodou zpracování tak dílo přesahuje běžnou úroveň diplomových prací. Při hlubším rozpracování by bez problémů mohlo aspirovat na standard rigorózní či dokonce disertační práce.

Z obsahového hlediska se práce vyznačuje vysokou mírou obecnosti, což je s ohledem na zadané téma odpovídající. Diplomantovy teze i závěry jsou vesměs správné. Z hlediska vědecké preciznosti bych snad jen vytkl, že zejména hlavní vývojové tendence by bylo lépe dokládat konkrétními příklady, ať již z tuzemské, nebo alespoň zahraniční právní historie, popř. alespoň odkazy na právně-historické prameny. Takto jsou některá zobecnění obtížně ověřitelná.

Práce obsahuje řadu mimořádně podnětných myšlenek, které se týkají jejího tématu. Některé klíčové teze v ní nicméně nezaznívají dosti jasně, zejména pokud jde o zřetelné artikulování, které okruhy důvodů v právu společností působí jako limity smluvní volnosti a jak (alespoň příkladmo) se v právní úpravě projevují. Tyto úvahy jako by se ztrácely v esejovitém stylu textu, což je škoda. U formy akciové společnosti např. postrádám větší důraz na standardizaci poměrů v kótovaných společnostech, ale i závěry ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR k otázce aplikovatelnosti obecné soukromoprávní zásady, co není zakázáno, je dovoleno, v akciovém právu, resp. v právu společností vůbec. Tyto otázky by bylo vhodné znovu otevřít při ústní obhajobě. Upřesnit by zasloužily rovněž některé obecné teze, jako např. na str. 8 o tom, že obchodní společnosti lze založit také k nepodnikatelským účelům, či formulace, jakou je např. na téže straně zmínka o „činnosti podniku“.

Formální úroveň díla je vysoká. Gramatické chyby se vyskytují jen sporadicky, práce s poznámkovým aparátem je odpovídající (včetně způsobu citace pramenů), seznam použité literatury rovněž vyhovuje. Poznámkám pod čarou je ovšem nutno vytknout, že nezačínají velkým písmenem a nekončí tečkou, jak by bylo žádoucí.

Ze všech uvedených důvodů dílo předběžně hodnotím jako výborně zpracované. Jeho výsledné hodnocení nicméně bude záviset na výsledku ústní obhajoby.

V Praze dne 24. května 2007

JUDr. Petr Čech, LL.M.